ÎN 7 ZILE

● FETELOR, REVISTA NOASTRĂ VĂ ROAGĂ SĂ PRIMIȚI UN MĂRȚIȘOR ! ● TROFEUL „FOTBAL '72" LA START ● LACUNELE UNUI REGULAMENT IMPERFECT SCOT MEREU CAPUL ● SĂ NE SCUZE U.T.A.... ● FEDERAȚIA DIN ARGENTINA VREA O CĂMAȘĂ MAI LARGĂ ● ANUL VIITOR, SĂ VEDEM CE PĂRERE ARE ȘI GUTUIE...

Fără îndoială că n-ați uitat, azi, mărțișorul, buchetul de flori sau sticluța de colonie ! E **„Ziua Femeii"** și, sîntem convinși, nu veți „rata ocazia" de a aduce astfel un omagiu soției, prietenei, colegelor de muncă. Mai ales că (dar asta rămîne strict între noi...) pînă la prima etapă din retur mai sînt doar patru zile și nu strică să contați — mai ales pentru primul din cele trei cazuri-tip de mai sus cu cîteva rînduri... — pe o **„captatio benevolentiae"** pentru duminică dimineața cînd veți rosti, așa, cu o detașare și indiferență de mult pregătite, fraza-cheie : **„Dragă, nu știu, dar parcă ar fi bine să mîncăm azi mai devreme, că eu m-aș duce după masă la meci !..."**

Luați exemplu de la noi, revista „Fotbal", care ținem să ne facem datoria și începem rubrica de azi cu **un omagiu sincer și cald** pe care-l aducem tuturor fetelor din București și din alte orașe din țară care joacă fotbal ; care sînt faultate în marginea careului ; care ratează de la 8 metri ; pe care le dezavantajează arbitrul ; care pierd meciul la un corner în penultimul minut ; care suportă ironiile competenților de pe margine ; care-și curăță părul, seara, de noroiul unui teren desfundat ; care uită să pună sare în supă din cauza grijilor că vor retrograda : pe care le rode gheața cu crampoane...

Luați, deci, exemplul nostru !

Nu-l luați pe cel al organizatorilor de la clubul Metalul care nu le-au lăsat, duminică dimineața, pe fetele de la **Venus** și **Unirea Tricolor** (venite punctual și în ciuda frigului, la stadion) să joace în deschiderea meciului de Cupă, pentru că — vezi, Doamne ! — ar fi stricat terenul.

Odată cu „șaisprezecimile" Cupei României și deci cu noul sezon oficial a început și o altă „competiție", asupra căreia vă atragem atenția de pe acum, pentru că veți fi — în bună măsură — arbitrii ei : **a șaptea ediție a tradiționalului trofeu al revistei noastre, acordat celui mai bun fotbalist român al anului.**

Vreți să contribuiți la încheierea ei cu cel mai real rezultat ? Vreți să aveți, în decembrie, cînd veți completa cuponul de participare, conștiința că ați votat în cea mai perfectă cunoștință de cauză ? Urmăriți atent jocurile și, mai ales, **nu uitați că anul n-are numai sezon de toamnă !...** Ați reținut, de exemplu, golul cu călcîiul al lui **Doru Popescu ?** V-a impresionat „come back"-ul spectaculos al fostului petrolist **Petruț**, autor și coautor la cele trei goluri ale Tractorului Brașov ? Dar partida magistrală a portarului **Ghiță ?** Sau — citind pagina a 3-a de luni a „Sportului" — n-ați avut ochi decît pentru titlul acela scurt **„Recital Dobrin" ?..**

Oricum, semnalînd acest start, vă invităm de pe acum la consultarea din decembrie. Iar dacă în regulamentul trofeului o să facem, între timp, unele modificări — la care ne și gîndim — o să vă anunțăm la timp.

Toate discuțiile de anul trecut în legătură cu regulamentul Cupei României n-au dus, se pare, la instaurarea unei perfecte echități. Este drept, s-a înlăturat acea clauză ridicolă a calificării pe baza buletinului de populație (căreia, anul trecut, i-a căzut victimă... Rapid !), dar inechitatea n-a fost înlăturată. Pentru că, duminica aceasta, **lacunele regulamentului au scos din nou capul.**

Vasăzică, Rapid n-a putut întrece necunoscuta echipă din Zlatna, în 90 de minute. N-a putut-o întrece nici după prelungiri ! Și pentru că Tomoțaș, Moga, Santei, Ion Jenică și Ponoran au terminat egal o luptă de 120 de minute cu Lupescu, Boc, Pop, Codrea, Năsturescu, Ene, Neagu etc, echipei Minaur i se spune : **„afară !"** și se atribuie un premiu... Rapidului ! Poate, pentru că a ratat (și) un penalti...

Facem discuția **nu pentru speță** ci, bineînțeles, **pentru principiu. A da, un avantaj de asemenea proporții echipei de Divizia A în fața uneia de C,** în schimbul avantajului terenului propriu (de fapt, un teren propriu care nu înseamnă altceva decît niște tribune impregnate de modestie și dispuse să rămînă mute de admirație în fața mărimilor fotbalului nostru) **ni se pare anormal.** Nu înțelegem de ce, în asemenea cazuri, nu se recurge **măcar** la departajarea prin lovituri de la 11 metri. Procedeul e mai fotbalistic și, prin aceasta, mai sportiv...

Bunele intenții ale U.T.A.-ei legate de o cît mai onorabilă reprezentare a fotbalului nostru în Cupa U.E.F.A. nu se pot contesta, din lipsă de probe materiale. Faptul, însă, că arădenii au onorat Cupa României, pe care au și deținut-o de cîteva ori, prin trimiterea la Drăgășani a unei garnituri de **juniori — tineret-rezerve** rămîne fapt, **un fapt neplăcut** dar pe care nu-l putem trata cu prea multă vehemență pentru că lidera campionatului are **un alibi cu care „ia fața".**

În orice caz, cele petrecute relativ cu meciul de la Drăgășani lasă loc echivocului și interpretărilor.

Nu puțină lume, de exemplu, se întreabă dacă nu cumva măsura U.T.A.-ei a pornit nu atît de la Tottenham, cît de la campionatul național, în care paralelismul cu viitoarele etape de Cupă ar fi incomodat-o.

Și atunci, abandon, elegant ambalat, înainte de start !

După cum se ridică și întrebarea : **De ce meciul arădenilor la Drăgășani nu s-a disputat mai înainte ; ca al Stelei** (timp era, pentru că U.T.A. a venit din turneu sîmbătă 26 februarie) **sau mai tîrziu, ca al Universității Cluj,** pentru că federația ar fi făcut în mod sigur înlesnirile cuvenite. Lucrurile nu se termină însă aici ; disecția poate merge și mai profund și anume la întrebarea dacă e firesc ca rezervele echipei noastre campioane în devenire să n-aibă nici măcar valoarea necesară pentru a face față onorabil unei divizionare C clasate pe locul 8—9 în seria sa, alături de Lotrul Brezoi, ambele cu cîte 12 puncte din 13 meciuri ! Iată motive pentru care respectăm tăcerea acceptată aproape unanim asupra acestui caz, dar o facem bănuind că **această tăcere servește în primul rînd reflecției, meditației...**

Argentina reactualizează un proiect pe care l-au vehiculat și organizatorii turneului final al Campionatului Mondial din 1974, federația vest-germană, dar care pînă la urmă a fost abandonat : **participarea a 24 de echipe la ultima fază a C. M.-ului.** Federația argentiniană, gazdă a competiției în 1978, cere ca discuția să fie reluată și se oferă să organizeze în aceste noi condiții.

Tendință spre **gigantism** sau **necesitate decurgînd din realități ?**

Dacă ne gîndim la marea expansiune geografică a fotbalului în ultimele două decenii, trebuie să înclinăm spre cea de-a doua variantă. Cifra de 16 finaliste, valabilă atunci cînd numărul de înscrieri era incomparabil mai mic, apare azi ca o cămașă strîmtă, care te strînge și la gît și la încheieturi. Iar faptul că, respinsă o dată, ideea revine, căutînd fereastra după ce i s-a închis ușa, nu înseamnă altceva decît o confirmare a substanței sale.

Lucrurile nu prea sînt în regulă, oricît am arunca noi vina pe faima de „competiție K. O." pe care o atribuim Cupei...

Antrenorul Ilie Oană declara recent că echipele din Tanzania (pe care Petrolul le-a învins în turneul său recent) au valoarea unor formații medii ale Diviziei A de la noi. Totuși, pentru a ne lămuri deplin în această chestiune, propunem ca în iarna viitoare să plece într-un turneu similar **Dunărea Calafat ;** iar la întoarcere să-și spună părerea și **Gutuie,** atacantul central al acestei echipe...

Radu URZICEANU

EUGEN BARBU

Carnet

PRIMĂVARĂ, PRIMĂVARĂ...

„Cupa României" începe să devină competiția cea mai interesantă din cîte avem. Ia gîndiți-vă : rețete record la Rîmnicu Sărat, la Medgidia, Drăgășani, Zlatna, Boldești și Calafat ! Oaspeți de seamă cum sînt **Petrolul, U.T.A., Rapid, F.C. Argeș, C.F.R. Cluj** și așa mai departe. Puncte geografice aproape moarte pe harta fotbalistică a țării dau semnale ca de pe alte planete. Ce frumos sună pentru cronicari : duelul Dobrin — Ciurumelea, sau Floca apără un **penalty** tras de Neagu ! Este o pîine de mîncat. La Galați, micul Napoleon a debutat senzațional în întîlnirile grele care-l așteaptă cu arbitrii, cu responsabilii de club și cu propriii săi jucători. **F.C. Galați** învinge în prelungiri **Farul,** după o luptă acerbă pe care nici măcar microfoanele nu reușeau s-o diformeze. Duminica trecută am intrat cu toții în marele cazan al pasiunilor ca niște draci proaspeți, atinși de săgeata primăverii, înduioșați și dornici de sînge, cu ochii în patru să nu scăpăm vreo boabă...

Boabe ar fi multe...

Întîi regulamentul. Deci **Rapidul,** după 120 de minute de joc scoate un 0—0, poate meritat după lunga călătorie făcută în Grecia, dar beneficiază în mod straniu de o prevedere care dă dreptul oaspetelui, chit că e echipă de categoria întîia, să cîștige în fața unei modeste garnituri de Divizia C. Nu e drept, nu știu cine a gîndit atît de mult și atît de rău prevederea aceasta care trebuia, oricum, să dea cîștig de cauză celor care nu joacă în Spania sau la Londra, ci acelora ce se deplasează pe terenuri sătești de pe Valea Mureșului...

A doua problemă o ridică **U.T.A.** Noi, cu toții am înțeles de ce „copia" primei echipei, cum s-a scris fericit la ziar, a fost trimisă la Drăgășani pentru a înfrunta echipa **Unirea** din localitate, dar parcă ceva nu e loial aici. Publicul a fost înșelat. El voia să-i vadă pe adversarii lui **Tottenham** de marți, pe Lereter și pe Broșovschi, pe Domide și pe Kun... **O firmă,** cît ar fi ea de atrăgătoare, trebuie oricum să semene cu ceea ce se prezintă în arenă, altfel avem de-a face cu o substituire.

A treia constatare : 7 echipe din prima categorie au fost eliminate de către formații mai slabe. Este ceva sublim aici, dar și o realitate pe care nu o putem ignora : la o adică, multe echipe de Divizia A sînt la fel de slabe sau la fel de bune cu acelea din categoriile inferioare. Nu e vorba despre surprize, pentru că surprize se produc pretutindeni, e vorba mai ales de lipsa de interes a echipelor mari față de reputația lor. **Steaua** învinsă la Timișoara, e admisibil, dar greu de acceptat. **Petrolul,** eliminat de anonima **Dunărea Calafat,** asta pare cam mult. **Tractorul Brașov** învingînd la scor **Politehnica Iași,** nu poate fi explicabil. **Olimpia Satu Mare** eliminînd **Universitatea Craiova,** deh...! **Metalul București** scoate din luptă **Steagul roșu** din **Brașov,** iată ceva ce nu mai miră, dar e greu de înțeles. **Metalul Plopeni** ținînd în șah multă vreme pe **Crișul** sau **A.S.A. Tg. Mureș** cîștigînd greu la **Petrolistul Boldești,** e o explicație a frumuseții acestei competiții, dar și un izvor de îngrijorare.

Mai pe scurt : se pare că echipele mari nu respectă deloc sau aproape deloc **Cupa,** socotită o întrecere de ordin secundar, al doilea, ele cred că se poate învinge în unele locuri numai cu numele, ceea ce este complet greșit. Dar să nu facem teorie, să vedem ce va fi duminică, pentru că duminică începe returul și vom afla cum stăm cu toate echipele. O primă impresie ar fi aceea de neintrare la timp în ritmul campionatului. Iarna devine pentru toată lumea un fel de post nefast în care jucătorii se îngrașă, se dedau la o viață particulară ce-i scoate din formă. Cum iernile la noi au început să nu mai fie chiar atît de dramatice, studierea unui calendar **mai altfel** s-ar impune : să zicem, jocuri snur, din septembrie pînă în iunie (cu o mică vacanță de două săptămîni), poate mutarea unor etape prin locuri unde zăpada nu prea se îmbulzește... Posibilități există, numai planificare nu !

Așadar, reintrăm cu toții pe stadioane. În față, grele competiții internaționale, un program mai încărcat, ce-i de făcut ?

Poate puțin, puțin calm, nu strică, puțină prevedere...

Atenție la brutalitățile eventuale. Avem nevoie de jucători valizi...

PE MARGINEA CONSFĂTUIRII DE LUCRU A ANTRENORILOR

CONCLUZII OBIECTIVE, APRECIERI LUCIDE

Luni dimineață s-a desfășurat la sediul F.R.F. consfătuirea de lucru a antrenorilor care răspund nemijlocit de instruirea formațiilor din prima divizie. Programată în ideea unui necesar schimb de experiență înaintea startului competițional și la limita dintre perioada pregătitoare și cea competițională, această importantă acțiune ne-a oferit, în același timp, un bun prilej de a scoate în evidență unele aspecte caracteristice și aprecieri legate de stadiul actual de pregătire a echipelor noastre fruntașe. Aspecte pe care vom încerca să le prezentăm în rîndurile de față, așa cum au fost enunțate de președintele Colegiului central al antrenorilor, **Ion Sicloyan.**

Mai întîi cîteva sublinieri privind capitolul „constatărilor pozitive", în ansamblu. Ele se referă la **realizarea, în procesul de antrenament, a unei mai bune corelații între volumul, intensitatea și complexitatea mijloacelor de instruire ;** la **promovarea curajoasă a unor jucători tineri,** proveniți din pepiniere proprii ; la **o mai bună orientare, în iarna acestui an, în privința alegerii locurilor de pregătire,** în funcție de evitarea zonelor aglomerate și de nevoia sporirii corespunzătoare a „depozitelor de oxigen" ale jucătorilor, în vederea unui sezon competițional, deosebit de bogat ; la **realizarea în mai bune condițiuni a colaborării dintre antrenor și medic.**

Capitolul „insuficiențelor" în munca desfășurată pe parcursul perioadei de iarnă, ni se pare, indiscutabil, mult mai cuprinzător, iar efectul acestora în dimensionarea nivelului valoric competițional nu poate rămîne doar o simplă amenințare în perspectivă. Și asta pentru că în mod cu totul neașteptat, astăzi, la capătul celor opt săptămîni de antrenament și înaintea unei etape de activitate în care se așteaptă valorificarea integrală a muncii de instruire, concluziile Colegiului central al antrenorilor ne prezintă imaginea, am spune sumbră, a unor nereușite ce tind nu numai să deziluzioneze, ci chiar să nemulțumească.

De unde rezultă acest lucru ? Evident că nu vom începe acum să înșirăm întreaga listă a lipsurilor constatate, în principal la fața locului, pentru a încerca în acest fel să fim mai convingători. Ne vom opri însă numai asupra cîtorva din aprecierile făcute de Colegiul central al antrenorilor în această privință. Prima dintre ele se referă la **nerealizarea unei capacități de efort competiționale corespunzătoare,** consecință a faptului că **nu s-a lucrat — după toate probabilitățile — suficient de dozat,** într-un regim specific impus de particularitățile jocului de fotbal. În această idee, nu trebuie trecut cu vederea nici faptul că pe ansamblul Diviziei **A indicii înregistrați în acest an în testarea rezistenței (testul Cooper) sînt mai scăzuți decît în anul trecut !**

Pe de altă parte, nivelul redus al rezistenței (de joc, deocamdată) înregistrat și în meciurile de cupă ar putea fi pus, fără nici un dubiu, și pe seama faptului că **s-a trecut aproape fără excepție, în cursul acestei ierni, la programarea și desfășurarea jocului bilateral, mult mai devreme decît era normal.** Acest lucru, făcut în detrimentul unei pregătiri analitice și într-un cadru, aproape general, impropriu în ceea ce privește condițiile de climă și terenuri de antrenament, **pune în mod evident la îndoială valoarea calitativă a acumulărilor înregistrate, la această dată, de echipele noastre fruntașe.**

Și atunci, ne întrebăm — cu firească îngrijorare — într-un fel și sub impresia concluziilor Colegiului central al antrenorilor, în ce a constat finalitatea eforturilor depuse în vederea asigurării potențialului necesar viitoarelor dispute competiționale interne și internaționale ? **Nu cumva unele erori în orientarea și dozarea pregătirii de iarnă explică și slaba comportare a divizionarelor A în confruntarea lor directă cu formații de diviziile B și C ?**

Sincer să fim, ne-ar place să credem că nu antrenorii sînt cei care s-au înșelat și că etapa „șaisprezecimilor" a fost un simplu accident. De aceea nu ne grăbim să tragem și alte concluzii nici să facem pronosticuri, dar nici să ne hrănim speranțele cu simple iluzii. Campionatul care începe duminică ne va da fără îndoială un răspuns. Un răspuns care să însemne, el însuși, în ultimă instanță, certificatul bunei pregătiri.

Mihai IONESCU